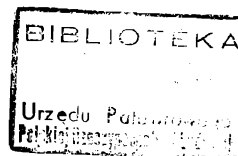

12 września 1931 r.

C21d 1/00

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 13987.

Kl. 18-c-g.

18c 1/00

Aciéries Réunies de Burbach-Eich-Dudelange Société Anonyme
(Luxemburg, Luxemburg).

Tygiel do wyżarzania.

Zgłoszono 12 kwietnia 1929 r.

Udzielono 17 czerwca 1931 r.

Pierwszeństwo: 27 kwietnia 1928 r. (Luxemburg).

Wynalazek niniejszy dotyczy tyglów do wyżarzania, odlewanych ze stali i służących zwłaszcza do żarzenia blachy.

Powodem szybkiego zużywania się tygli tego rodzaju jest z jednej strony powierzchniowe utlenianie, wywoływane działaniem gazów, a z drugiej strony — pęknięcia ścianek, powstające przy rozciąganiu i kurczeniu się tychże.

Powierzchniowemu utlenianiu można zapobiec stosowaniem specjalnych stopów, które są jednak za drogie. Wobec tego najstosowniejszym materiałem jest zwykły odlew stalowy, ścianki którego wprawdzie bardzo łatwo utleniają się, ale którego trwałość można zwiększyć, powiększając odpowiednio grubość tych ścianek.

Dotychczas znane wykonania tego rodzaju posiadały jednak tę wadę, że umożliwiały oprócz powolnego naturalnego zużywania się, nagle pęknięcia, których powodem są przede wszystkim pełne żebra, służące do wzmacniania ścianek tygla. Żebra te nie pozwalają na swobodne kurczenie się stali podczas ochładzania tak, że powstają szczeliny, które początkowo nie są dostrzegalne, jednak przenikają swolna, po upływie pewnego czasu, całą grubość ścianki.

Oprócz tego kształt wypukły dna może wywoływać przy pracy odkształcenia, które prawie zawsze zbliżają się do żeber, gdyż kształt ten nie odpowiada stałości stali, osłabionej ogrzewaniem. Prócz tego

przy zapadaniu dna powstają zbyt silne zagięcia, które rozdzielają ścianki tygla.

Wynalazek niniejszy usuwa te wady przez nadanie ściankom tygli giętkości tak, że są one bardziej wytrzymałe na rozciąganie zarówno podczas odlewania, jak i podczas pracy.

W tym celu zamiast żeber o kształcie pryzmatycznym stosuje się faliste ścianki, których żebra posiadają równomierny przekrój poprzeczny i które działają jak sprężyny przy kurczeniu się odlewane go metalu. Falowania te zmniejszają wewnętrzne naprężenia i zapewniają stałość w kierunku pionowym, podczas zmiękczenia metalu w ogniu.

Oprócz tego dno otrzymuje wypukłość, skierowaną w górę, co zwiększa jego wytrzymałość.

Dzięki temu zostaje prawie wykluczone niebezpieczeństwo pęknięcia ścianek i ich odkształcania. Tygiel jest odlany z jednego kawałka, nie posiada więc miejsc spawanych lub połączeń nitowanych.

Na rysunku uwidoczniony jest przykład wykonania wynalazku, przyczem fig. 1 przedstawia tygiel w przekroju, wzdłuż linii *I—I* na fig. 2, i fig. 2 — w przekroju wzdłuż linii *II—II* na fig. 1.

Ścianki boczne *a* posiadają równą grubość i zagięcia *b* przeprowadzone w kierunku pionowym. Dno *c* jest wygięte w górę.

Zastrzeżenie patentowe.

Tygiel do wyżarzania odlany z jednego kawałka stali, znamienny tem, że posiada pionowe żebra o kształcie falistym i przekroju łukowatym oraz dno wygięte w górę.

Aciéries Réunies
de Burbach-Eich-Dudelange
Société Anonyme.
Zastępca: Inż. H. Sokal,
rzecznik patentowy.

Fig. 1

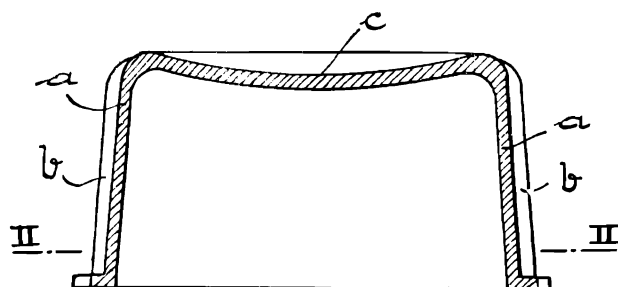

Fig. 2

